

СЕРГІЙ
ЖАДАН

— 10 книг віршів —

ГОСПОДЬ
СИМПАТИЗУЄ АУТСАЙДЕРАМ

ГОСПОДЬ
СИМПАТИЗУЄ АУТСАЙДЕРАМ

СЕРГІЙ
ЖАДАН

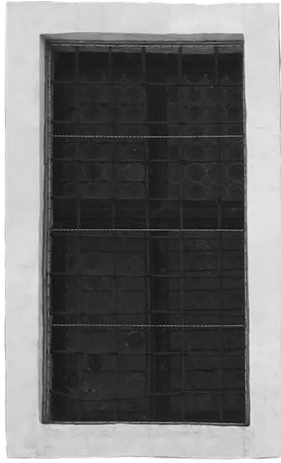
Ім'я Сергія Жадана відоме не тільки в Україні, а й далеко за кордоном. Поет, прозаїк, есеїст, перекладач, лауреат міжнародних премій, автор роману, що став найкращою книгою десятиліття конкурсу «Книга року Бі-бі-сі», людина, яка об'єднує Схід і Захід...

Кажуть, Жадан — це взагалі краще, що сталося із сучасною українською літературою. У ваших руках — унікальне видання: найповніше на цей момент зібрання поетичних творів найпопулярнішого українського поета, чие ім'я та творчість уже давно стали практично символом. Від 1995-го до 2014-го: десять поетичних збірок, об'єднані в книгу. Ліричні, піднесені, меланхолійні, радісні, щемливі, медитативні, пронизливі, незнайомі і наново відкриті для себе вірші. Читайте. Смакуйте кожен рядок. Відчувайте себе живим.

Книга містить вірші з таких видань:
Месопотамія (2014)
Вогнепальні й ножові (2012)
Лесбійки (2009)
Ефіопія (2009)
Марадона (2007)
У.Р.С.Р. (2004)
Історія культури початку століття (2003)
Балади про війну і відбудову (2001)
Пепсі (1998)
Цитатник (1995)

www.tradebookclub.ua
ISBN 978-966-14-9200-3
9 789666 1492003

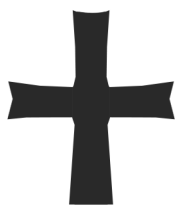
КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

СЕРГІЙ

ЖЖАДАНН

ГОСПОДЬ
СИМПАТИЗУЄ АУТСАЙДЕРАМ

— 10 книг віршів —

ХАРКІВ **КЛУБ**
2015 **СІМЕЙНОГО**
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР
Ж15

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати
в будь-якій формі без письмового дозволу
видавництва

Обережно! Ненормативна лексика!

ISBN 978-966-14-9200-3

© Жадан С., 2015
© Книжковий Клуб «Клуб Сі-
мейного Дозвілля», видання
українською мовою, 2015
© Книжковий Клуб «Клуб Сі-
мейного Дозвілля», художнє
оформлення, 2015

МЕСОПОТАМІЯ
(2014)

+ + +

Ще нічого немає. Зелена ніч,
і в кожній тиші міра своя.
І, знаючи, скільки потрібно сторіч,
щоби з'явилась найперша річ,
він вимовляє її ім'я.

Немов відчиняє нічне вікно
і ловить напружено кожен рух,
сподіваючись на щось все одно,
і небуття важке полотно
покірно дається йому до рук.

І все, що буде з ними тепер, —
гольфстріми, айсберги мертвих морів,
щоденний рух повітряних сфер,
спів кашалотів і крик химер,
поява запахів і кольорів,

коріння трав і листя дерев,
озерні льоди і пташиний свист,
руди і вугілля натруджений трем,
слухняних тварин шепіт і рев,
жага лунких торговельних міст,

вогонь, що спалює кораблі,
смерть на темних шовках знамен,
згаслі зірки на високому тлі,
тихі мерці в літній землі,
кров, ніби лава в покладах вен:

прийде все, що мало прийти,
і зникне все, що колись було,

як мито за явлені їм світи,
за голос із домішками темноти,
за видих у вивільнене тепло.

І, знаючи все, що чекає на них,
він все ж вимовляє її ім'я,
зіткане з приголосних і гірких голосних,
доки йому підступає до ніг
ніжності сутінковий сніг,
любові смарагдова течія.

+ + +

Марат помер уві сні.
На початку березня, навесні.
Коли тануть сніги
і ріки лишають свої береги,
як діти лишають батьківські дома
після тяжкої зими.

Марат тренувався на «Спартаку».
Мав техніку — вивірену і тривку,
мав треноване тіло,
ходив із серйозним лицем,
був, мабуть, справді найкращим бійцем
у напівсередній вазі,
носив наколку з Фіделем на лівій нозі.
Імам говорив, стоячи над ним:
«Пророк, — говорив, — ніколи не був сумним.
Пророк знав: зло зжирає зло.
Буде так, як буде. Завжди так і було.
Ось і Марат матиме що сказати

про кожна з власних провин.
Пророк і вигадав пневмонію
для таких, як він».

Маратова мама мовчала в кутку.
Маратів брат слухав молитву гірку.
А коли імам поклав долоню
йому на плече худе
і сказав:
«Усе, що зникає, знову колись зійде», —
«Ніщо не зникає, — відповів йому брат. —
Я заберу собі капу, з якою бився Марат.

Я знаю, чому він помер.
Щоранку він бився проти своїх химер.
Щодня він збивав у кров кулаки.
Щовечора він відчував,
як згасають над ним зірки.
Лише найхоробріші з нас заступають за цю межу.
Хто бачив його в рингу, знає, про що я кажу.

Як може зникнути те, що є?
Що з ним робитиме той, хто все нам дає?
Зникнути може хіба що страх.
Решта лишається в нас — молодших братах,
які розбивають собі серця,
стоячи до кінця».

Брат відійшов убік.
Він був молодший на рік.
Марата вважав головним.
Всюди ходив за ним.
Тепер ось мовчав, відійшовши нараз,
і стримував сльози, певно, соромлячись нас.

Коли виносили тіло, почався сніг.
Падав із темних небес до ніг.
Імам ішов попереду, ніби мара.
Рання весна на цвинтарі — не найкраща пора.
Жінки починали плакати, а чоловіки
відчували, як тихо згасають над ними зірки.

+ + +

Бої без правил — заробіток святих,
коли суддя щось кричить і натовп затих.
І молоді апостоли б'ються
проти місцевих,
себто проти чужих.

І Ісусу теж намотують бинти на кулаки,
і виштовхують в коло, ніби у води ріки,
і проти нього стоїть юний вантажник,
і, вітаючись, не подає руки.
І коли Ісус падає на циркове сукно,
коли зісковзує в пекло, кудись на дно,
тіло його стає ламке, мов хліб,
а кров — суха, як вино.

Але хтось кричить йому в спину: «Давай, зберись!
Згадай усе, що ти говорив нам колись!
Якщо ти не встанеш, про це дізнаються всі,
відразу й скрізь!

Підіймайся й бийся, як умієш лиш ти!
Вали цю наволоч! Не давай йому звідси піти!
Кожна твоя перемога —
ще один крок до мети!

Жодного прощення тим, хто боявся між рік і трав!
Жодної ласки Господньої, жодних прав!
Давай, ти ж стільки разів
падав і помирав!

Вони всі тут — зрадники й слабаки!
В них замість совісті — зябра,
замість крил на спині — плавники!
Вали їх, Спасителю, рань об них
кулаки!

Вали їх за їхню слабкість і їхні плачі!
Вали за те, що вони про все забувають вночі!
За те, що вони дивляться на власну смерть,
мов глядачі!
Вони все одно не слухають ні нас, ні тебе,
їх ніщо не врятує, їх ніщо не гребе,
знищуй їх, Господи, доки вони самі
не винищили себе!

Знищуй їх за їхню продажність і їхню лінь,
за їхню зсученість, що залягла в кожному з поколінь,
за хитрість, яку вони вплітають
до своїх молінь!»

...І він підіймається, і спльовує чорну кров,
підіймається, потім падає, потім підіймається знов,
і вантажники шепочуться, ну ось, знову
смертю смерть поборов.

І валить правим прямим просто під дих!
За кожне із заподіяних ними лих!
Оскільки бокс — справді справа завзятих
і молодих.

ЗМІСТ

МЕСОПОТАМІЯ (2014)

«Ще нічого немає. Зелена ніч...»	6
«Марат помер уві сні...»	7
«Бої без правил — заробіток святих...»	9
«Дядь Саша працював на Фрунзе в кабаку...»	11
«Команду розформували ще до початку сезону...»	13
«Ось знову я пишу про неї...»	15
«Принцеса носить...»	16
«Ця лисиця...»	18
«Я їй говорю...»	19
«Найкраще, що було цієї зими...»	20
«Влітку...»	21
«Якби я був листоношею...»	22
«Вона любить ходити босоніж і спати на животі...»	24
«Її вітчим був ще тим диваком...»	25
«Як добре, — думає він, — що я для неї помер...»	27
«Що робити зі священниками...»	28
«Місто, в якому вона заховалася...»	30
«Святий Франциск збудував це місто для серферів і героїв...»	32

«Які твої гріхи, жінко...»	34
«Жінки, що живуть за рікою...»	35
«Зими зовсім не схожі на зими...»	37
«Сніги собі минають, і щораз...»	38
«Я говорю: що з того, що нічого не зрозуміло...»	39
«Хай ніколи не застудиться твоє ніжне горло...»	40
«Що ти будеш згадувати про ці часи...»	41
«І тоді вона каже...»	42
«Адже все залежить від нас...»	44
«І тому, що цю дорогу нам доведеться класти...»	45
«П'ять років вахти, п'ять років роботи...»	46
«Завжди повертатись на ці пагорби й ріки...»	47

ВОГНЕПАЛЬНІ Й НОЖОВІ (2012)

<i>Розділ перший. Опій</i>	50
«Ми приїхали поночі, рухаючись крізь пітьму...»	50
«Малий сидів так довго, що змінилася Конституція...»	52
«Вони сіли за стіл, накритий на всіх...»	56
«Вони сказали: “За що ти тримаєшся, брат...”»	58
«Південно-Західна залізниця...»	61
«Мій старий, який помирав, вихаркуючи легені...»	64
«Ти завжди тримав при собі свою втому...»	66
«Білі люди — жорстокі люди...»	67
«І що це була за осінь, з утечами та кредитами...»	70
«Глибокі подвір'я, на яких уночі не чути нікого...»	71
«Коли тобі доведеться мати справу з рослинами...»	73

<i>Розділ другий. Апостоли</i>	74
Єрусалим	74
Депо	76
Велосипеди	80
Кінець жовтня	82
Полкові барабани	86
Співай, сирено!	88
Ісус у таких випадках воскресав	90
Любити тебе навіть по смерті	91
Засуджений, але непереможений	93
<i>Розділ третій. Фляга</i>	95
«І жінка з чорним, як земля, волоссям...»	95
«Кожного разу, коли вони зустрічалися...»	96
«Усе, що ти побачиш уві сні...»	97
«Я бачив, як ти записуєш чужі адреси...»	98
«Доки минала і ця весна...»	99
«Це і є життя...»	101
«Колись вона жила в цьому будинку...»	102
«Я чекав, коли закінчиться це тепло...»	103
«Ріки завжди її роблять іншою...»	104
«І коли відлига зупиниться на горбах...»	105
«І кожна з рік...»	106
<i>Розділ четвертий. Камені</i>	107
Камені	107
<i>Розділ п'ятий. Коментарі</i>	124
Герої, апостоли, жінки і міста	124

ЛЕСБІЙКИ (2009)

«Що вона потім робила, куди пішла...»	154
«Темна й солодка пора зими...»	155
«Ця жінка, яка фотографує дерева січня...»	155
Жінки	156
«Коли потяг нарешті в'їхав у гори...»	157
«Прийде весна, говорили вони...»	159
Тріска	160
«Перечекавши останні сніги...»	161
Бакени	162
«Коли вона повернулась, ближче вже до зими...»	163

ЕФІОПІЯ (2009)

Кочегари	166
«Він був листоношею...»	166
«Третій день крізь сутінь масну...»	168
«Смерть моряка річкового флоту...»	170
«Я пам'ятаю голоси...»	172
«Польові командири...»	173
«Радість — це те, що дається з боєм...»	174
«Море дихає чорним теплом...»	175
«Ти довго тримався за наші місця...»	177
«Я завжди з повагою ставився до професійного спорту...»	178
«В серпні тепло витікає з кварталів...»	180
«Вже кілька днів стояла спека...»	181
«Чорна зоря арештантів висить угорі...»	182

«Я добре домовився з провідником...»	183
«Один із них працював на ливарному...»	185
«Мулярі зранку починають роботу...»	186
«Це історія, що трапилася якось із китайцями...»	187
«Той, хто говорить про смерть і час...»	189
«І найменша дівчинка в Чайна-тауні...»	191
«Фабрики в дощі, ніби в жалобі...»	192
«Час працює на мене — він мене убиває...»	192
Поети	194
Хороші молоді поети	194
Загибель ескадри..	196
Євтушенко	198
Мінздрав	200
Тридцять два дні без алкоголю	202
Життя на колесах	204
Воєнкомат.	206
Пінокіо	207
Так гартувалась сталь	208
Свято, яке завжди з тобою	210
Чорний вересень..	212

МАРАДОНА (2007)

Частина перша.

R'n'B (українські весільні та рекрутські пісні)..	216
Дезертири	216
Прощання слов'янки	219
Big Gangsta Party	221

Україна для українців	224
Chicago Bulls	227
Я твоя протиотрута	230
Лукойл	234
Михаїл Светлов	237
Гриби Донбасу	240
Сезонна робота в Карпатах	243
Mercedes-Benz	246
Із зашморгом на шиї	250
Трамадол	253
Госпелс і спірічуелс	255
Кривава баня у Фастові	258
Риби помирають мовчки	261
Револьвери і троянди	264
Циганські королі	267

Частина друга.

Радіошансон (вісім історій про Юру Зойфера)	269
Сторона А	269
1. Шулери сидять в задніх кімнатах і чесно ділять виручку	269
2. Рахуючи проститутток щоп'ятниці в парку розваг ...	272
3. Слідкуй за руками цього проповідника	275
4. Підпільний цех бомбістів	280
Сторона Б	283
5. Пси міської інфраструктури	283
6. Адвокат трансвеститів	285
7. Профспілковий рух кишенькових злодіїв	289
8. Скажи монстрам до побачення	290

Частина третя.

Солодкі ножі м'ясорубки	292
Солодкі ножі м'ясорубки	292
Регбі	296
Матчі перенесеного туру	298
Спокійне життя, хороша боксерська груша	300
Портові склади	303
«Я помру від застуди. Наш лазарет...»	305
Каса довідок не дає	307
Жити з літератури	311
Марадона	313

У.Р.С.Р. (2004)

Контрабанда	316
«...щоби не розбудити її...»	318
Колаборанти	320
«...і згадувати, як почалась зима у вашому місті...»	321
«Важким кам'яним вугіллям у корінні лісів...»	323
Господь симпатизує аутсайдерам	324
Паприка	326
Словники на службі церкві	328
Соціалізм	330
Океани	332
Оптовики	333
Пушери	335
Клерки	336
Збираччя конопель	338

Мормони	339
Гамбурзькі курви	341
Вуду в домашніх умовах	342

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ ПОЧАТКУ СТОЛІТТЯ (2003)

Жити значить померти	346
Історія культури початку століття	346
Продажні поети 60-х	348
Сербо-хорватська	350
Прибиральниці коридорів	351
Польський рок	352
Молодший шкільний вік	354
Жити значить померти.	355
Поштове відділення	357
Елегія для Урсули	358
Гумова душа.	359
Китайська кухня	361
Китайська кухня	361
Дитяча залізниця	362
Готельний бізнес	364
Внутрішній колір очей	366
Продавець потриманих автомобілів	367
Некомерційне кіно.	368
Букмекерські контори	371
Оркестр похоронної служби.	372
Жінка за тридцять доларів	374

Алкоголь	375
Хрестовий похід дітей	376

БАЛАДИ ПРО ВІЙНУ І ВІДБУДОВУ (2001)

1. сауз раша	384
іммігрант зонг	384
«вона ще не виросла і не втратила голову...»	385
«березень у циганських районах...»	385
музика для товстих	386
авіахем	388
ню-йорк — факін ситі	389
готель харків	390
петеу	393
«якщо ти надумаш їхати з цього міста...»	394
кінець української силабо-тоніки.	396
2. псалми для автокефальної богородиці.	398
Пацифік	398
«Сонце серпневих базарів і мух...»	399
«Дим по деревах, вода...»	400
«Пітьма...»	400
«З відлигою швидко пітніє скло...»	402
«Музика, очерет...»	402
«Теплий кисень...»	403
Вулиця Ганни	404
«Навіть якби ти покинула ті місця...»	405
«Вирощено і нищівно...»	406

3. поеми	407
intro	407
іслам	408
кантрі енд вестерн	418
bonus	425
4. плюс чотири	426
Поруйнування Єрусалиму	426
Переваги окупаційного режиму	428
Станси для німецько-фашистських загарбників	431
українські авіалінії	434
Вірші, що не ввійшли	
до «балад про війну і відбудову»	437
«слухай але мовчи...»	437
південно-західна (дорожня)	438
ска київ	439
Сталь і ніжність	441
ПЕПСІ (1998)	
Святий Георгій	444
Пам'яті В. К.	445
Donbas Independent	445
«Червень дозрівав, немов зерно...»	447
Пластунка N	448
Пенсильванські читання	449
Динамо Харків	452

bodywork.	453
Богдан-Ігор.	454
Танго салтівської трупарні	455
«Волога і різка, мов контури дерев...»	456
«Бачиш за склом весняне розмаїття...»	457
Тереза.	457
«Пепсі, лиши мені тепле взуття і сухе волосся...»	461

ЦИТАТНИК (1995)

Варшава	464
Генерал Юда	465
«Двадцятого квітня йшов дощ...»	466
«Будда сидів на високій могилі...»	467
«Не було вже нікого, хто любив тебе...»	468
«Тобі гадають на руці...»	468
Атеїзм	469
«Це просто день, що врубуються в простір...»	472
«Диск вечірнього сонця блазнювато навис...»	473
«Були дощі...»	474
«Замки попсовано, і пси голодні...»	475
«Якось-таки ти виріс в цій шпарці поміж держав...»	475
«Все, як завжди, має виправдання...»	476
Самогубці.	476
«З-під важко пролитих циклонних злив...»	479
«Прийти в степи...»	480
«Після того...»	481
«Є певні речі, що завжди в ціні...»	481

Казанова	482
НЕП.....	485
Цитатник	489
Вірші, що не ввійшли до «Цитатника»	493
«Тарас Григорович Шевченко...»	493
каменефілія	494
«За хвилину до того, як випаде дощ...»	495

Літературно-художнє видання

ЖАДАН Сергій
Господь симпатизує аутсайдерам. 10 книг віршів

Збірка

Головний редактор *С. С. Скляр*
Завідувач редакції *Г. В. Сологуб*
Відповідальний за випуск *Т. М. Куксова*
Редактор *Р. В. Мельників*
Художній редактор *Т. О. Волошина*
Коректор *С. С. Скиба*

Підписано до друку 25.05.2015. Формат 84x108/32.
Друк офсетний. Гарнітура «Newton». Ум. друк. арк. 26,88.
Наклад 5000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано у ПРАТ «Харківська книжкова фабрика “Глобус”»
61012, м. Харків, вул. Енгельса, 11.
Свідоцтво ДК № 3985 від 22.02.2011 р.
www.globus-book.com

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

ДП з іноземними інвестиціями

«Книжковий Клуб

“Клуб Сімейного Дозвілля”»

61140, м. Харків-140,

просп. Гагаріна, 20-А

тел./факс +38 (057) 703-44-57

e-mail: trade@bookclub.ua

www.trade.bookclub.ua

Київська філія

04073, м. Київ, просп. Московський, 6, кімн. 35,

тел. +38 (067) 575-27-55

e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеська філія

65017, м. Одеса, вул. Малиновського, 16-А, кімн. 109

тел. +38 (067) 572-44-28

e-mail: odessa@bookclub.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88

e-mail: support@bookclub.ua

Інтернет-магазин: www.bookclub.ua

«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001

Жадан С.

Ж15 Господь симпатизує аутсайдерам. 10 книг вір-
шів : збірка / Сергій Жадан. — Харків : Книжковий
Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2015. — 512 с.

ISBN 978-966-14-9200-3

Поезія Сергія Жадана давно стала своєрідною візитівкою сучасної української літератури. Ця книга — 10 поетичних збірок під однією обкладинкою — найповніше на сьогодні видання творів найулюбленішого українського поета. Плисти на хвилях літер, пірнати у вир слів, жадібно хапати повітря й слухати.

Вірші, від яких хочеться плакати, радіти, співати, сміятися й думати.

УДК 821.161.2

ББК 84.4УКР

Найліричніша книга автора

Історії Вавилона, переказані для тих, хто цікавиться питаннями любові й смерті. Життя міста, що лежить поміж рік, біографії персонажів, які б'ються за своє право бути почутими, хроніка вуличних сутічок і щоденних пристрастей. Освідчення й зради, втечі й повернення, ніжність і жорстокість.

Співзвучність прози й поезії,
текст на межі музики...
Уже відомі читачеві твори —
і низка малознаних оповідань Жадана

Автор та троє його друзів вирушають у мандрівку Західною Європою. Подорож — це завжди зустрічі, і часто досить дивні: митці, дисиденти, диваки, наркомани... Ці герої вже відомі, їхні історії зі щасливим кінцем давно переказані. Але, на думку автора, головне — нічого не забути. Бо забуття — це найбільша зрада, якої ніхто й ніколи не пробачить. Тому тепер — Перезавантаження.

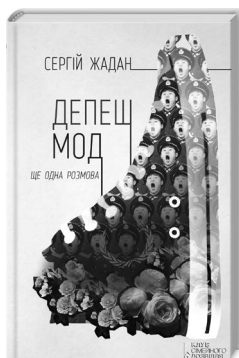
Також актуальний «Луганський щоденник»!

Десять років тому герої «Anarchy in the UKR» здійснили ідейну подорож Східною Україною, місяцями бойової слави Нестора Махна. Мандруючи Донбасом, вони шукали відповіді на питання — що ж таке воля-свобода-анархія? Чи є межа між ними та де вона пролягає? Сьогодні автор знову відвідав територію, що колись була територією анархізму. Але цього разу — в дуже наелектризованій атмосфері, коли саме повітря просякнуте війною... Вже не давнішньою, часів Нестора Івановича, а більш ніж сучасною...

Лише «Депеш». Лише хард-кор

Троє друзів вирушають на пошуки четвертого, щоб терміново повідомити йому про загибель вітчима... Хтось може назвати цей роман гімном маргіналів або портретом жорстокого міжчасся дев'яностих. А хтось — літературою про підлітків, з усією їхньою зневірою, несприйняттям світу дорослих, прагненням до свободи, відчаєм та беззахисністю, які на задвірках індустріальних краєвидів шукають себе і власне місце у житті. Та чи знайдуть?

Краща книга десятиліття за версією конкурсу «Книга року Бі-бі-сі»!

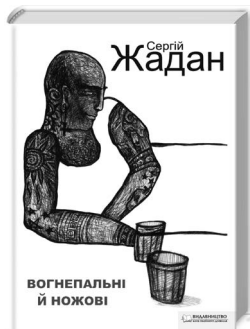
Пил доріг, іржаві бензоколони, втомлені автобуси, старі «хрущовки»... Місто, що залишилось десь поза часом. Дивні люди, які займаються дивними справами. Абсурд — та водночас «справжність» існування... Герман повертається до містечка свого дитинства у степах Донбасу, щоб знайти зниклого брата і врятувати його бізнес.

Проте реальність виявляється хиткою, майбутнє — невизначеним, а минуле викликає надто гостру ностальгію... Лірична і жорстка, соціальна і метафізична, меланхолійна і реалістична історія, сповнена безмежних просторів, спогадів, сновидь, мрій, джазу та духу справжньої дружби.

Вірші, які справді можуть пошматувати й продірявити читацькі серця!

Збірник біблійних та кримінальних балад, герої яких вперто й послідовно рухаються таємними стежками, намагаючись будь за що здійснити всі свої мрії та залишити місце злочину. Апо-

столи та бойовики, пророки та біженці, агітатори та відступники, сирени, демони й зомбі — персонажі цієї книги свідчать про час та заповнюють простір, з якого і з'являються вірші — ліричні й піднесені, радісні й ностальгійні, вогнепальні й ножові.